

2673 2den Beh. af Finansloof. f. Finanssaeret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 2674

her er Tale om et rent administrativt Anliggende, med Hensyn til hvilket der ikke er nogenfømhelst Grund for os til at gaa irette med Ministeren. — Det ærede Medlem udtalte sig ved forrige Behandling noget kortere og konciserere om denne Sag end idag, idet han nemlig da sagde — det findes i Landstingstidenden Spalte 2499 — at man skulde bruge de foreslaede Penge naar der foresaldt Ting, hvorved der skulde bruges Teknifere, som man ikke havde paa Bærstet; forsaavidt der derimod var Tale om Skibsbyggeriet, behøvede man ikke nogen tekniff Konsulent. Jeg skulde imidlertid dog ønske, at man med Hensyn til den Træskonnert, som jeg før talte om, itide havde taget en tekniff Konsulent paa Raad med, skjøndt der her kun var Tale om et rent Skibsbyggeri. Saa vidt jeg nemlig veed, er det end ikke lyffedes paa Bærstet at bygge denne velsignede Træskonnert anderledes, end at man senere har maattet gjøre betydelige Forandringer ved den, at man saaledes f. Ex. har maattet tage af Bjelkelagene, at man har maattet affrølle den, og at man har maattet tage Bolterne ud for at gjøre dem kortere og galvanisere dem og saa sætte dem ind igjen. Man skulde dog have kunnet haabe, at denne stakkels Træskonnert kunde være bleven bygget uden at gjøre om paa den. Jeg synes, at der navnlig for den, der for sit Bedkommende maa tage hele Ansvaret paa sig for, at det omtalte Skib er blevet bygget, er al Grund til ikke alffor stærkt at urgere, at en tekniff Konsulent var unødvendig med Hensyn til Skibsbyggeriet, og at, naar Ministeren ønskede at benytte Pengene til tekniff Assistance dertil, saa burde Bevillingen stryges af Finansloven. — Jeg synes, som sagt, at man maa være den nuværende ærede Minister taknemmelig for, at han igjen har skaffet Marinen en Mand's Tjeneste, som efter Alles Mening, hvilket Forhold han saa end privat kan staa i, dog er en dygtig Mand. Jeg ser alffaa gjerne den Anvendelse, der er gjort af Pengene, men jeg skulde iøvrigt ikke fra

denne Mads anse mig berettiget til at gjøre Indvendinger, selv om den ærede Minister havde antaget en anden Mand. Der handles nemlig her, som før anført, efter mit Begreb om et rent administrativt Anliggende. Jeg skal hermed opfordre Thingets Medlemmer til at stemme imod det Forslag, der foreligger under Nr. 13, og som egentlig ikke vil sige Andet, end hvad der ogsaa kunde udtryffes saaledes: „Jeg har i sin Tid begjært de 3,000 Rd. for at bruge dem til en anden tekniff Konsulent, men nu tager Ministeren en tekniff Konsulent, som jeg ikke holder af, og derfor vil jeg have den hele Bevilling stemt ud af Finanslooforslaget.“ Dette synes mig dog at være et temmelig stærkt Stykke.

Udvg: Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Daler fraraade det høie Thing at gaa ind paa det under Nr. 13 stillede Unddringsforslag. Det forekommer mig, at det ikke engang vilde være konstitutionelt rigtigt, at man naar der engang var givet en Minister en aldeles ubetinget Bevilling til at skaffe sig den Hjælp, som han ansaa for fornøden, saa vilde tage den fra ham, fordi et eller andet Medlem troede, at der kunde faas en bedre Hjælp end der, hvor man havde søgt den. Men jeg er derhos ogsaa aldeles uenig med det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suenson), forsaavidt han har ment, at det skulde være en uheldig og uhenffigtsmæssig Bistand, som Ministeren havde skaffet sig. Jeg er tværtimod af den Mening, at det var et overordentlig uheldigt og uhenffigtsmæssigt Skridt, som det ærede Medlem selv for nogle Aar siden foretog, som Minister, da han affledigede den paagjældende Mand, blot fordi der unegtelig var en formel Uregelmæssighed i hans Stilling, medens hans Karakter iøvrigt fuldkomment tilffræffelig borgede for at han ikke vilde bruge denne Uregelmæssighed til Marinens Skade. Jeg er overbevist om, at denne Mand har gjort Marinen større Tjeneste, end den nogenffinde vilde kunne be-